

Lövészárkok

2015 június 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az első szabad választás után a média túlnyomó része ötödik hadoszlopként működött, s a múlt üzleti, pénzügyi, ideológiai érdekcsoportjait támogatta.

A jobboldali pártok belső szétzüllesztése sokkal sikeresebb volt, mint gondolnánk. Antall József és kormánya nem

ismerték fel a sajtó jelentőségét. Nem ismerték fel, hogy az erőtlenülben lévő balliberális sajtó, együttműködve a baloldali politikai erőkkel kamikaze-kormányt csinál belőlük.

Bár huszonöt évvel ezelőtt, az első szabad parlamenti választás győztese az MDF és a konzervatív, keresztény, polgári oldal lett, s a kormányrudat a liberálisok (SZDSZ) nem kaphatták meg, azért az utóbbiak is a hatalom részesei akartak lenni. Ennek a küzdelemnek az első lépése a kikényszerített MDF-SZDSZ paktum volt. Ugyanakkor az első percekől kezdve azon dolgoztak, hogy megfúrják, lehetetlenné tegyék a többpárti demokrácia működését.

A taxisblokádtól volt az első komoly figyelmeztetés. Ennek a liberális nyomásnak **az egyik leghatékonyabb eszköze a média volt, amelynek több mint kilencven százaléka – főként a főszerkesztők, főszerkesztők – elkötelezett hívei voltak a kádári, szocialista, diktatórikus rendszernek és a hirtelen felszínre került liberálisoknak**, a volt reformkommunistáknak. Ez a média ötödik hadoszlopként működött Magyarországon, mely **a múlt üzleti, pénzügyi, ideológiai hatalmukat visszaszerző érdekcsoportjait támogatta**. Nemcsak a különböző orgánumokat tartották kézben, az egyedülként működő közszolgálati televízió nagy részét, a közszolgálati rádió jelentős részét, a vidéki stúdiókat, avagy a nyomtatott sajtó országosan vezető szerkesztősegeit, hanem sikeresen elhelyezkedtek a kormányhivatalok, állami intézmények sajtóosztályain. Természetesen vezető beosztásban.

A sajtóban tehát 1990-től a rendszerváltás piciny lépéseit is alig fedezhette fel a kívülálló. Voltak kisebb és nagyobb jelentőségű gócok, önálló szerkesztősegek, újságok, **amelyeknek munkatársai valóban szerették volna a változást** (például az MTV Híradója és A Hét, a Panoráma, a Magyar Rádióban a Vasárnapi Újság, a Napközben, a Pesti Hírlap, a Pest Megyei Hírlap, a Demokrata, később az Új Magyarország, a Magyar Fórum, stb.), s hívei voltak az Antall vezette koalíciónak, a valódi rendszerváltozásnak, **de hatásában kevesebbnek bizonyultak, mint például a rádiós 168 óra, a Reggeli, Déli-, és Esti Krónika, az MTV-ben az Egyenleg és még sok száz, a baloldal kezében lévő kábel tv, rádiós csatorna, a Népszabadság, a Népszava, és az eszedésszes Magyar Hírlap.**

Az Antall-kormányt lejárató kampány, a **jobboldali pártok belső szétzüllesztése sokkal sikeresebb volt, mint**

gondolnánk. A többpárti demokráciát lejárató akció végül is sikeres volt, amit az 1994-es országgyűlési választások eredményei jelentettek: az emberek többsége visszaszavazta volt urait, a pufajkás Horn Gyulát, azaz ideológiai örökösait a kommunistákat, akik levették forradalmunkat.

Ez az időszak volt – 1990-től 1994-ig – az elhíresült médiaháború. Lövészárkok alakultak. Mindenki tüzelt mindenkire. **Az MSZP és az SZDSZ oldalán elhelyezkedő újságírók, újságíró szövetségek a jobboldali politikusok lejárásában voltak érdekeltek.** Ekkor indították útjára el az antiszemitizmus légből kapott vádjait, amelyek ismét megjelentek a közbeszédben. De miért nevezték el médiaháborúnak? Hiszen a háborúhoz minimum két félre volt szükség.

A másik félről keveset beszélünk. A magyar újságírók közül voltak olyanok, akik a rendszerváltozás előtt, már 1985-től, a kettős képviselő-jelöltség időszakában, de különösen 1989-ben igyekeztek tágítani a szólásszabadság köreit. Műsoraikban olyan témákat dobtak be, amelyek borzolták a kádári hatalom tőről képességét. Ebben kiemelkedő szerepet játszott a televízió **Panoráma és Parabola című műsoraival és a Magyar Rádióban a Vasárnapi Újság, amelyben rendszeresen jelentkezett jegyzeteivel Csurka István. A rádió Napközbenje** – amely szolgáltató műsor volt – elsőként szólaltatta meg az addig tiltó listán szereplőket: például Csengey Dénest, Lezsák Sándort, Obersovszky Gyula újságírót, 56-os halálra ítélteteket és a Fidesz politikusait. Ezek a médiumok a nemzeti, a magyar oldalról nézték a dolgokat. Így volt ez **az MTV Híradóban és A Hét című** vasárnap esti politikai műsorban is, amely zászlóshajója volt 1994-ig – Horn Gyula hatalomra jutásáig – a politikai átalakulás értelmének, az objektív hírszolgáltatásnak, a rendszerváltoztatás céljainak megismertetésének.

A konzervatív kormányt **többször meg akarták buktatni.** Először belföldön (taxiblokád, összehangolt médialejárás, rádió-és a televíziós elnökök kinevezési botrányai, a magyar cigányok feltüzelése a kormány ellen), aztán külföldi segítséggel (ellenséges írások Magyarországról külföldi újságokban, például nincs ajtószabadság: **Göncz Árpád segélykiáltása a La Stampa** olasz újságban, a svájci magyar nagykövet Antall Józsefet és kormányát lejárató nyilatkozata a svájci televízióban és így tovább). Ezekben a kérdésekben nemcsak a parlamentben, de a sajtóban is nagy csörték zajlottak. Mindenesetre azt le kell szögezni, hogy a nyugati államokat, Helmut Kohl német kancellárt, George Busht, az Egyesült Államok elnökét, Margaret Thatcher brit miniszterelnököt, az Európai Unió vezető politikusait **ezek a külföldi média vélemények nem voltak képesek úgy Magyarország ellen hangolni, mint mostanában.** Sőt, Antall Józseffel kivétel nélkül baráti viszonyt ápoltak.

Akkor még értékelték, hogy mit ér Magyarország, mit tettek a magyarok 1956-ban a diktatúra és a szovjet megszállás elleni felkelésükkel, valamint 1989-ben a kelet-németek kiengedésével Európáért. A mai állam és-kormányfők egy része ezeket régen elfelejtette.

Huszonöt éve Antall József miniszterelnök és kormánya, egyáltalán a jobboldali vezető politikusok **nem ismerték fel a sajtó szerepét. Nem ismerték fel, hogy az erőfölényben lévő balliberális sajtó, együttműködve a baloldali politikai erőkkel kamikaze-kormányt csinál belőlük.** Sorban buktatták meg az MDF gazdasági és oktatásügyi reformkísérleteit. Amíg Antall valóban építette a polgári demokratikus hagyományokat, megőrizte a parlamentáris demokráciát, végig harcolta, menedzselte a szovjet hadsereg kivonulását Magyarországról, a munkásság leszerelését, addig szép csendesen – főként a szocialisták, a szabad demokraták és **az MDF-hez dörgölődő szerencselovagok** – (rabló)privatizálták az országot, a maguk nagy hasznára fillérekért eladták a nemzeti vagyont, szétverték a még működő élelmiszeripart, s mezőgazdaságot.

Ennek megakadályozására, egyáltalán a figyelemfelkeltésre, az SOS jelzések leadására kellett volna egy erős nemzeti sajtó. Sajnos magára maradt ez az éppen megerősödő lojális, nemzeti sajtó, amelyet aztán **Horn Gyulának és Pető Ivának hatalomra kerülésük első perceiben megsemmisítettek az újságíróik százainak kirúgásával, korai nyugdíjaztatással, szerkesztésének felszámolásával.** Az MDF hatalomra kerülése előtt beígérte a nagytakarítást, az MSZP-SZDSZ koalíció végrehajtotta. Minden más véleményen lévő újságírót eltakarított az útból, korlátozta a médiaszabadságot, a köztelevíziót és a közzérádiót a szocialisták és a liberálisok szolgálatába állította.

A több mint négy évig tartó médiaháború egyetlen küzdelem volt, a balosok nyerték sorra a meneteket. Ebben a küzdelemben nemcsak politikai karrierük törtek ketté, de újságírói egzisztenciák is tönkrementek. Igaz ez már történelem, médiatörténelem. Magyarország huszadik századi történelmének utolsó évtizedeiben komoly, tétre menő küzdelme volt. Bizonyítja ezt a huszonöt éve véget nem érő politikai harc is. **Ma ugyanúgy szaladgál a balliberális oldal külföldre árulni, pénzt szerezni a haza bomlasztására, mint akkor.** Csak most a lejáródott balliberális oldal hitelét veszítette. Már az Európai Unióban is egyre kínosabb a folyamatos feljelentésük

Magyarország ellen. Bár a megrendelt ellenséges hangú írások – például a New York Times-ban, a Die Zeit-ben, a Financial Times-ban – továbbra is rendszeresen elítélik hazánkat, de ezzel egy időben egyre több józan nyugati politikus nem ad már hitelt ezeknek a valóságtól elrugaskodott epeömléseknek.

Mindenesetre **az első szabad választás után valami elpattant s véget ért a magyar újságírásban. Azt úgy hívták: együttműködés és szolidaritás.** Emlékszem a Magyar Rádióban 1990-ben volt kollégák, akik az MSZP és az SZDSZ hívei maradtak vagy lettek, hirtelen elfelejtettek köszönni azoknak a kollégáiknak, akik támogatták az átalakulást, hűségesekek maradtak elveikhez, az újságírói objektivitáshoz, pártatlansághoz, közszolgálatiáshoz. Sőt ezek a kollégáiktól inkább elfordultak, keresztül néztek és léptek rajtuk. Ma már nemcsak a fejeket fordítják el, hanem fejeket követelnek.

A balliberális módszer alig változott az elmúlt huszonöt évben. Ha jobboldali kormány kerül hatalomra, akkor külföldről pénzelt (ál)civil szervezetek, diákmozgalmak addig tüntetnek, amíg elkerülnek a semmiből szélsőjobboldali figurák, akik megfelel baloldali média nyilvánossággal megtámogatva, hirtelen félelmetes ellenséggé nének, akiket csak a baloldal óvhatja meg az országot.

Igy állunk ma médiafronton. A lövészárkokat senki nem temette be, újra benépesültek.

A vezető képen: Bánó András Hardy Mihály és Losonczi Livia társaságában emeli magasba az Esti Egyenleg ominózus kazettáját, amely szerintük azt bizonyítja, hogy nem vágtak archív felvételt a szkinhedeket Göncz Árpád emlékeztető 1992. október 23-i kifütyülésének képsora alá. Hogy a "muster-master" botrányban mi a teljes igazság, az sosem derült ki. A msort a botrány kipattanása után megszüntették, de a revánsra nem kellett sokáig várni.... (A Népszava fotója.)

Stefka István

<http://azoreg.hu> - Stefka István

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló